

Рішення спеціалізованої вченої ради про присудження ступеня доктора філософії

Спеціалізована вчена рада ДФ 70.895.046 Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова, м. Хмельницький, прийняла рішення про присудження Владовській Катерині Петрівні ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право на підставі прилюдного захисту дисертації на тему «Адміністративно-правове регулювання публічної служби в Україні».

«09» квітня 2024 року.

ВЛАДОВСЬКА Катерина Петрівна, 1993 року народження, громадянка України. Освіта вища: у 2016 році закінчила Національну академію Державної прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького, здобула освітній рівень спеціаліст за спеціальністю «Правоохоронна діяльність».

З вересня 2020 року працює на посаді старшої викладачки кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова.

Аспірантка Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова. Дисертацію виконано у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова, м. Хмельницький.

Наукова керівниця: **ІВАНОВСЬКА Алла Миколаївна**, докторка юридичних наук, професорка, проректорка зі стратегічного розвитку, наукової роботи та зовнішніх зв'язків Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова.

Здобувачка має 12 наукових публікацій, зокрема: чотири наукових статтях, із яких три опубліковано в наукових фахових виданнях, визнаних МОН України, та вісім тез доповідей, оприлюднених на науково-практичних конференціях:

1. Владовська К. П. До питання про правову природу поняття «публічна служба» у законодавстві України та в адміністративно-правовій доктрині. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2022. № 2. С. 124-128. URL: <https://app-journal.in.ua/wp-content/uploads/2022/07/25.pdf>.

2. Владовська К. П. Адміністративно-правове регулювання проходження публічної служби в органах виконавчої влади. *Економіка. Фінанси. Право*. 2023. № 10. С. 84-88. URL: <http://efp.in.ua/uk/journal-article/1177>.

3. Владовська К. П. Правова природа та класифікація принципів публічної служби у адміністративно-правовій доктрині. *Правовий часопис Донбасу*. 2022. № 4 (81). С. 72-77. URL: <https://ljd.dnuvs.ukr.education/wp-content/uploads/2023/03/14-1.pdf>.

4. Івановська А. М., Владовська К. П. Адміністративно-правові засади організації публічної служби в органах управління Державної прикордонної служби України. *Економіка. Фінанси. Право*. 2022. № 10/1. С. 5-8. URL: <http://efp.in.ua/uk/journal-article/944>.

5. Владовська К. П. Правова природа та ознаки публічної служби в адміністративно-правовій доктрині. Збірник тез XXVI щорічної звітної наукової конференції науково-педагогічних працівників, докторантів та аспірантів Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова : *Управлінські та правові засади забезпечення розвитку України як європейської держави* (м. Хмельницький, 12 березня 2022 року). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022. С. 17-19.

6. Владовська К. П. Європейський досвід правового регулювання публічної служби. Міжнародна науково-практична конференція «Правові, управлінські та економічні засади розбудови європейських цінностей в Україні» (м. Хмельницький, 20 травня 2022 року). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022. С. 34-37.

7. Владовська К. П. До питання про повноваження голів територіальних громад в умовах воєнного стану та повномасштабного збройного конфлікту. *Децентралізація публічної влади в Україні: здобутки, проблеми та перспективи*: Збірник матеріалів Міжнародної науково-практичної конференції (17 червня 2022 р., м. Львів) / [за наук. ред. проф. О. В. Батанова, проф. Д. Вацінкевича, доц. Р. Б. Бедрія]. Львів: Львівський національний університет імені Івана Франка; Київ; Щецин, 2022. С. 222-226.

8. Владовська К. П. До питання про визначення видів публічної служби в адміністративно-правовій доктрині. *Двадцять перші осінні юридичні читання*: збірник тез Міжнародної наукової конференції, присвяченої 30-річчю Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова (м. Хмельницький, 6 жовтня 2022 року). Хмельницький: Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022. С. 50-53.

9. Владовська К. П. Історія адміністративно-правового регулювання публічної служби на українських землях у період з X ст. до початку XX ст. Збірник тез XXVII щорічної звітної наукової конференції науково-педагогічних працівників, докторантів та аспірантів Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова : *Управлінські та правові засади забезпечення розвитку України як європейської держави* (м. Хмельницький, 10 березня 2023 року). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2023. С. 9-11.

10. Владовська К. П. Адміністративно-правові засади регулювання публічної служби в органах місцевого самоврядування в умовах воєнного стану. Збірник тез VI Міжнародної науково-практичної конференції «Правові засади організації та здійснення публічної влади», присвяченій 85-річчю з дня народження доктора юридичних наук, професора, академіка-засновника НАПрНУ, першого Голови Конституційного Суду України Леоніда Петровича Юзькова. 31 березня 2023 року, м. Хмельницький. С. 82-85.

11. Владовська К. П. Реформування публічної служби в контексті нового Закону України «Про службу в органах місцевого самоврядування».

Євроінтеграційні вектори реформ у сфері публічного адміністрування: збірник наукових статей, тез доповідей та повідомлень за матеріалами Міжнародної науково-практичної конференції (17 травня 2023 року, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого, м. Харків). Харків: Друкарня Мадрид, 2023. С. 199-205.

12. Владовська К. П. Інститут державного секретаря в контексті реформування сфери публічного управління та публічної служби в Україні. Збірник тез II Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи». (м. Хмельницький, 18 травня 2023 року). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2023. С. 67-69.

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради:

Рецензентка – кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова **Олена Олександрівна ГАЛУС**. Виступ позитивний із зауваженнями:

«1. Авторка зазначає, що публічній службі притаманна така властивість як професійність службової діяльності (здійснюється на постійній основі; наявність відповідної професійної компетентності; є основним джерелом матеріального забезпечення особи), одночасно серед ознак служби визначено також таку ознаку як постійність та професійність служби, яка не має політичного характеру. В цьому аспекті виникає питання чи професійність як ознака притаманна будь-якій публічній службі чи лише тій службі, яка не має політичного характеру; чи вона притаманна, зокрема, патронатній службі. Авторці слід більш детально обґрунтувати це положення наукової новизни.

2. Авторка пропонує службу у судових та правоохоронних органах (крім суддівської та прокурорської служби) врегулювати на рівні Закону України «Про службу в судових та правоохоронних органах», в якому передбачити перелік посад державної та патронатної служби, правовий статус осіб, які обіймають ці посади, питання вступу на таку службу, звільнення з неї, організації відповідної служби. Було б доцільно розробити проект такого закону і презентувати його як додаток до дисертаційного дослідження, що зробило його більш спрямованим на можливість використання дисертації у правотворчій діяльності».

Рецензентка – кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова **Ірина Володимирівна РИЖУК**. Виступ позитивний із зауваженнями:

«1. Зокрема, авторка визначає, що поняття «публічна служба» у своєму сутнісному наповненні є ширшим, ніж термін «державна служба»: якщо до державної служби відноситься адміністративна та спеціалізована служба, в тому числі служба у правоохоронних органах та військових формуваннях, то до публічної служби додатково відноситься служба на політичних, в тому

числі виборних посадах, служба у корпоративних утвореннях та громадських формуваннях, за умови делегування їм повноважень державних органів або органів місцевого самоврядування відповідно до положень законів України. Втім, у дисертації не знайшли належного дослідження питання адміністративно- правового регулювання служби у корпоративних утвореннях та громадських формуваннях, за умови делегування їм повноважень державних органів або органів місцевого самоврядування.

2. У п. 14 наукової новизни авторка визначає, що до публічної служби додатково відноситься служба на політичних, в тому числі виборних посадах, служба у корпоративних утвореннях та громадських формуваннях, за умови делегування їм повноважень державних органів або органів місцевого самоврядування відповідно до положень законів України. На жаль в дисертації докладно не визначено, які це органи, що виконують делеговані повноваження і яким є правовий статус службовців цих органів».

Офіційний опонентка – докторка юридичних наук, професорка, професорка кафедри кримінального права, кримінології, цивільного та господарського права Вищого навчального закладу «Національна академія управління» **Валерія Олександрівна РЯДІНСЬКА**. Виступ позитивний із зауваженнями:

«1. У п. 1 наукової новизни правильно вказано, що адміністративно-правове регулювання публічної служби – це цілеспрямований вплив норм адміністративного права, а також норм інших галузей права на правовідносини, що виникають у зв'язку із вступом на публічну службу, звільненням з неї, проходженням публічної служби, норм, які визначають правовий статус публічних службовців у відносинах, що виникають у зв'язку із здійсненням ними завдань та функцій держави чи інших публічних утворень (в тому числі територіальної громади). Однак, авторка, зазначаючи, що є важливою характеристикою адміністративно-правового характеру публічної служби, використовує поняття «політичний службовець», «адміністративний службовець» і «патронатний службовець», не даючи в дисертації пояснення змісту цих термінів. Доцільно більш детально розкрити зміст вказаних понять.

2. У п. 11 наукової новизни авторка виділяє такі види публічної служби, як: політичну службу, державну службу, службу в органах місцевого самоврядування, мілітаризовану службу, суддівську службу, прокурорську службу та патронатну службу. На жаль, в дисертаційному дослідженні питання правової природи прокурорської та мілітаризованої служби розкриті не досить докладно; також виникає питання щодо того, що у п. 11 наукової новизни зазначається, що служба в органах місцевого самоврядування – це діяльність працівників органів місцевого самоврядування, яка здійснюється на професійній та неполітичній основі, а в дисертації в подальшому авторка визначає через три види діяльності: публічну службу на посадах в органах місцевого самоврядування на посадах, які заміщуються шляхом прямих чи непрямих виборів чи затвердження на посаді, публічну службу на посадах

службовців місцевого самоврядування і патронатну службу в органах місцевого самоврядування. Авторці слід пояснити дану невідповідність.

3. У п. 4 наукової новизни авторка визначає, що така ознака, як постійність не притаманна публічній службі на посадах членів органів суддівського самоврядування, Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Етичної ради та Конкурсної комісії, які створюються для забезпечення добору до Вищої ради правосуддя та Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, службі на посадах патронатної служби в органах судової влади. Виникає запитання щодо того, які інші ознаки публічної служби на відповідних посадах виділяє дисертантка, а також чи слід вважати цей вид діяльності окремим видом публічної служби у судових органах чи суддівською службою, оскільки членами відповідних органів є судді.

4. Авторка розглядає публічну службу як специфічну діяльність політичних та адміністративних суб'єктів, в межах якої відбувається реалізація завдань та функцій публічного характеру, яка здійснюється на засадах фінансування відповідної діяльності за кошти державного чи місцевого бюджету. Однак, виникає питання щодо віднесення патронатних службовців до публічних службовців, оскільки виходячи із даного авторкою визначення публічної служби, до неї вона відносить лише політичних та адміністративних службовців (п. 9 наукової новизни), хоча надалі у п. 11 наукової новизни вона виділяє патронатну службу серед видів публічної служби. Авторці слід більш детально обґрунтувати свою позицію щодо віднесення патронатних службовців до публічних службовців та щодо розуміння публічної служби як діяльності політичних та адміністративних суб'єктів.»

Офіційна опонентка – докторка юридичних наук, доцентка, начальниця відділу організації наукової роботи Донецького державного університету внутрішніх справ **Ганна Сергіївна БУГА**. Виступ позитивний із зауваженнями:

«1) У п. 10 новизни авторка визначає ознаки публічної служби, а саме те, що їй притаманні: управлінський характер, службова спрямованість діяльності в обслуговуванні публічних, а не власних інтересів через здійснення публічної влади або надання адміністративних послуг; постійність та професійність служби, яка не має політичного характеру; переважно функціонування за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів; виникнення відносин щодо проходження служби на підставі адміністративно-правового акта призначення на посаду, прийнятого на підставі проведеного конкурсного відбору або шляхом проведення виборів; професійність службової діяльності (здійснюється на постійній основі; наявність відповідної професійної компетентності; є основним джерелом матеріального забезпечення особи); оплата праці, як правило, за рахунок державного або місцевого бюджетів; особливе адміністративно- правове регулювання проходження публічної служби та статусу публічних службовців. Авторці слід пояснити, в чому полягають особливості адміністративно- правового

регулювання проходження публічної служби та статусу публічних службовців, а також те, чи стосується ознака постійності та професійності служби осіб, які займають посади патронатних службовців.

2) В п. 11 наукової новизни кваліфікаційної роботи дисертантка пропонує власний підхід до класифікації публічної служби на політичну службу, державну службу, службу в органах місцевого самоврядування, мілітаризовану, суддівську, прокурорську та патронатну служби. Втім, при аналізі особливостей адміністративно-правового регулювання окремих видів публічної служби авторка застосовує інший підхід, а саме: поділ публічної служби на публічну службу в органах державної влади, в органах місцевого самоврядування, в судових та правоохоронних органах. При цьому, відповідно до першого підходу, служба в органах місцевого самоврядування розуміється як діяльність працівників органів місцевого самоврядування, яка здійснюється на професійній та неполітичній основі, а відповідно до другого – також як діяльність осіб, які обіймають посади в органах місцевого самоврядування, які заміщуються шляхом прямих чи непрямих виборів чи затвердження на посаді (тобто політичних службовців), а також посад патронатної служби. Авторці слід пояснити її позиції щодо розуміння поняття «публічна служба в органах місцевого самоврядування».

3) В роботі, досліджуючи правову природу публічної служби в органах місцевого самоврядування, Владовська К. П. пропонує розширити перелік повноважень, переданих на період воєнного стану головам територіальних громад, якщо у відповідній громаді не створено військову адміністрацію, а саме – наділити голів територіальних громад повноваженнями щодо запровадження заходів воєнного стану, передбачених ст. 8 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» без залучення місцевої ради, однак із обов'язковим погодженням прийняття відповідного рішення із відповідною районною військовою адміністрацією. Виникає питання щодо доцільності цієї пропозиції саме у такому формулюванні, оскільки безпекова ситуація у відповідній територіальній громаді може дозволяти проведення пленарних засідань відповідної місцевої ради щодо погодження запровадження заходів воєнного стану.

4) У п. 12 наукової новизни Владовська К. П. визначає поняття «публічна служба у правоохоронних органах», яку визначено як особливий вид публічної служби, який передбачає виконання правоохоронної функції службовцями відповідних органів. Виникає питання щодо авторського розуміння поняття «правоохоронна функція», що має значення для відмежування осіб, які публічними службовцями та іншого персоналу відповідного правоохоронного органу.

5) На стор. 140 дисертації авторка зазначає, що особливим видом публічної служби є мілітаризована служба, яка може виступати й підвидом публічної правоохоронної служби (якщо відповідний правоохоронний орган є одночасно військовим формуванням або містить у своєму складі військове формування). Мілітаризована служба представлена системою службовців органів, які забезпечують захист життя і здоров'я людей, безпеку, порядок

управління, гарантування основних прав громадян. Вона включає військову службу, службу в органах поліції, у кримінально- виконавчих структурах. Виникає питання щодо правового статусу військовослужбовців, які не є представниками відповідного правоохоронного органу, тобто не здійснюють правоохоронної функції».

Голова ради – доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, член-кореспондент Національної академії правових наук України, завідувач кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова **Олександр Миколайович БУХАНЕВИЧ**. Виступ позитивний без зауважень.

Результати голосування:

«За» **5** членів ради,
«Проти» **НЕМАЄ**.

На підставі результатів відкритого голосування спеціалізована вчена рада присуджує Владовській Катерині Петрівні ступінь доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право.

**Голова спеціалізованої
вченої ради ДФ 70.895.046**

Олександр БУХАНЕВИЧ